

Osvobození I.

Sto zvířat

Jak se blíží stáří,
tím víc se mi zdá,
že ten chlap s mou tváří
jsem já.
Takhle to mít v mládí
jako teď to mám,
tak ten, kdo mi vadí,
jsem já sám.

Tráví moje chvíle,
dejchá mi můj vzduch,
někdy bejvá milej,
no těbůh.
Nosí moje prádlo,
musím s ním i spát,
jí i to můj žrádlo,
no a rád.

Všichni se ženou za svojí potřebou,
možná bejt ženou, vyjdu sám se sebou.

Musím dál s ním sdílet
byt, postel a stůl.
To znamená bydlet,
já vůl.
Těežko zdrhnout můžeš,
když chceš zůstat svůj,
pořád vlastní kůže,
no fuj.